

Dr EEKHOORN GAAT IN DE BEWEGING

“Je ziet een beetje pips dr Eekhoorn”, zegt zijn vrouwtje. “Je moet maar weer eens mee naar de Céouweek onder leiding van juffrouw Ria. Dr Eekhoorn verheugt al zich op een een potje jeu de walnoot met de mannetjes eekhoorns. Maar die gaan dit jaar allemaal niet mee. Toch gaat Dr Eekhoorn wel, want het is al de zevende keer dat hij gaat en hij voelt zich erg vertrouwd met de Céou en de lessen die hij daar leert. Als hij is aangekomen, verveelt hij zich al gauw een beetje tussen al die vrouwtjes. Hij rent ze achterna met zijn stethoscoop, maar de vrouwtjes willen niet naar de dokter. Ze hebben hun eigen bezigheden. Gelukkig komt er toch een vrouwtje naar hem toe. “Ik heb zo’n hoofdpijn dr Eekhoorn”. Hij brengt zijn stethoscoop in stelling. “Als u aan mijn pootje luistert, gaat het helemaal tintelen in mijn hoofd.”, kirt ze. Dr Eekhoorn is trots op zijn geneeskunst. Maar juffrouw Ria zegt de andere dag tegen het vrouwtje: “Wat een onzin, je moet gewoon een petje opzetten, dan is die hoofdpijn zo over. Mismoedig zit dr Eekhoorn voor zijn huisje. Zijn vrouwtje zegt: “Je moet eens ophouden met door die stethoscoop te luisteren. Ga toch eens de beweging in. Daar zijn we hier immers voor. “Maar waar is de beweging”, dan vraagt dr Eekhoorn. “Weet ik veel, ik kom erin als ik geniet”, zei zijn vrouwtje, terwijl ze nog een portie slakken naar binnen werkt. “Ik word toch niet te dik hé”?

Dr Eekhoorn gaat op pad op de beweging te zoeken. Op een korenveld langs de Céou ziet hij een oude paraplu liggen, waarvan de stof af is. Er zitten 12 baleinen aan, wat nogal veel is, want normaal zijn het er maar 8. De kapotte paraplu lacht hem toe: “Je hebt me gevonden. Ik ben de beweging.” en terwijl ze het zei verandert ze in een propeller met twaalf bladen. “Als je mij namaakt en je bindt me op je rug, dan wordt je een vliegende dokter.” Dat ziet dr Eekhoorn wel zitten, want steeds als hij zijn patiënten gaat bezoeken moet hij stam op en af rennen. Dat is geen pretje want hij heeft jicht in zijn achterpoten. Binnen een uur heeft dr Eekhoorn een houten propeller gemaakt en hij bind hem op zijn rug, maar er gebeurt niets. “Je bent te zwaar, dan draait de propeller niet”, zegt de beweging. Hoe kan ik dan lichter worden”, vraagt dr Eekhoorn. “Ik heb een cursus van 6 dagen, waarin je kunt leren wat de zwaarte is in je leven en als je die zwaarte overwint, maak je een andere beweging en kan je gaan vliegen”.

Op de eerste dag laat dr Eekhoorn zijn stethoscoop thuis en gaat hij met zijn poten luisteren naar de genezende krachten van de aarde. Dat is een andere innerlijke beweging en hij hoort meer dan dat hij met zijn stethoscoop luistert.

Op de tweede dag leert dr Eekhoorn eens wat meer te doen wat hij leuk vindt in plaats van te luisteren naar alle geleerde spreuken in zijn hoofd. Hij drinkt die avond tegen zijn gewoonte in eens een lekker glaasje beukennootjeswijn en hij wordt er al een stuk lichter van, vooral in zijn hoofd.

Op de derde dag volgt dr Eekhoorn de bewegingen van de insecten. Hij ziet mieren kriskras door elkaar heen rennen. Hij vraagt zich af wat hen beweegt. “Wat beweegt jou eigenlijk?”, vragen de mieren. Dr Eekhoorn beseft dat hij altijd maar bezig is ziekten van zichzelf en anderen te bestrijden zonder na te gaan welke beweging van het grote geheel deze ziekten veroorzaakt.

Op de vierde dag spoken de ruzies die dr Eekhoorn door afgelopen weken heeft gemaakt door dr Eekhoorns hoofd. Na gisteren snapt hij wel dat hij aan het strijden (verdelen) is in plaats aan het helen. Daarom organiseert hij een verbodingsfeest voor twee collega’s die ruzie aan het maken zijn. “Make love, no war”, roept hij en hij geeft zijn vrouwtje een zoen. De dokter voelt zich zo licht als een veertje na deze daad.

Op de vijfde dag luistert dr Eekhoorn niet meer met zijn oren, maar met zijn hele lichaam. Hij hoort met zijn bekken de aarde muziek maken en met zijn staart het gras rinkelen. Hij besluit voortaan zijn lichaam te gebruiken om de liederen van de bloemen te horen en die liederen vervolgens voor zijn patiënten te gaan zingen. Dat is wel een heel andere beweging zegt zijn vrouwtje.

Op de zesde dag voelt dr Eekhoorn zich al een beetje zweven als hij naar het veld gaat waar de beweging hem al opwacht. Hij laat de kabouters en de elfjes dr Eekhoorn vertellen dat hij steeds beter de bewegingen van de natuur en zijn eigen hart leert volgen. “Alles is opgebouwd uit de zelfde elementen van lucht, aarde, water en vuur: de stenen, de planten, de eekhoorns, de aarde, de sterren. Wij zijn de elementwezens die dat allemaal maken en wij zijn puur bewustzijn, jij ook.” Dr Eekhoorn voelt zich even helemaal opgaan in het al.

“Zoek nu eens een plekje waar je je heel erg fijn en behaaglijk voelt en die goed is voor je lichaam” zegt de beweging. Dr Eekhoorn gaat meteen naar zijn huisje boven in de boom. Daar voelt hij zich thuis en gelukkig. Hij koestert zich in het zonnetje en eet een paar nootjes. Hij voelt zich behaaglijk, maar hij weet meteen dat welbehagen verder gaat dan je lekker in je lijfje voelen. Opeens hoort hij engelen zingen:

Ere zij god in den hoge,
vrede op aarde

in de eekhoorns een welbehagen

Dr Eekhoorn is zo ontroerd dat hij van zijn tak afvalt, maar dat geeft niet want hij vliegt gewoon naar een andere tak.

“Ik kan vliegen”, roept dr Eekhoorn op de zevende dag naar de vrouwtjes. “Dat kunnen wij ook. We hier immers elk jaar weer om er voor te zorgen, dat we een beetje lichter worden. Als we weer thuis zijn is onze taak ervoor te zorgen dat alles en iedereen op aarde een beetje lichter word.”

Als dr Eekhoorn weer terug is in Nederland ziet hij dat elke eekhoorn van tak naar tak en van boom naar boom kan springen. Hij weet dat er maar een paar eekhoorns nodig zijn om alle eekhoorn te veranderen, want hij heeft zelf de honderd apentheorie in het eekhoorns vertaald in de zeven eekhoorntheorie.

“We zijn al begonnen om de wereld een beetje lichter te maken”, denkt dr Eekhoorn blij en “als we verder gaan kan op een dag iedereen vliegen.”